

عنوان مقاله:

نقش سبک های دلبستگی و مکانیزم های دفاعی در پیش بینی رشد پس از آسیب در بازماندگان متوفیان کرونا در شهر تهران طی سال های ۱۳۹۸ تا ۱۴۰۰: یک مطالعه توصیفی

محل انتشار:

مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان، دوره 22، شماره 11 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

زهرا ظفر طلب - *M.A. in clinical psychology, University of Ardabil, Ardabil, Iran*

سمیه تکلوی - *Assistant Professor, Department of Psychology, Ardabil Branch, Islamic Azad University, Ardabil, Iran*

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: شیوع کووید-۱۹، باعث شیوع بالای اختلال استرس پس از سانحه و پریشانی روان‌شناختی شده است. با این حال، مطالعات نشان می‌دهد این شرایط ممکن است به فرد در رشد پس از آسیب کمک کند. لذا پژوهش حاضر با هدف تعیین نقش مکانیزم های دفاعی و سبک های دلبستگی در پیش بینی رشد پس از سانحه در افراد درگیر در سوگ ناشی از کرونا انجام شد. مواد و روش ها: این مطالعه از نوع توصیفی است. جامعه آماری این پژوهش شامل بازماندگان (۲۷ تا ۵۵ سال) (از تاریخ بهمن ماه سال ۱۳۹۸ تا مهر ماه ۱۴۰۰) در شهر تهران بود. از بین این جامعه آماری، ۱۳۰ نفر به روش نمونه گیری در دسترس به عنوان نمونه تحقیق انتخاب شدند. برای جمع آوری داده های پژوهش حاضر از پرسش نامه های سبک های دفاعی، سبک های دلبستگی و رشد پس از سانحه استفاده شد. برای تحلیل داده های پژوهش حاضر از روش رگرسیون خطی چندگانه استفاده شد. یافته ها: نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه نشان داد مکانیزم های دفاعی رشد یافته ($\beta=489/0$) و سبک دلبستگی ایمن ($\beta=256/0$) رشد پس از سانحه را در افراد درگیر در سوگ ناشی از کرونا به شکل معناداری ($P<001/0$) پیش بینی می کنند. اما سبک دلبستگی های نایمن و مکانیزم های دفاعی رشد نیافته و روان آزاده قدرت کافی برای پیش بینی رشد پس از آسیب را نداشتند ($0/05$).

کلمات کلیدی:

Defense mechanisms, Attachment styles, Post-traumatic growth, Corona disease

مکانیزم های دفاعی، سبک های دلبستگی، رشد پس از سانحه، بیماری کرونا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1911452>

